

- 2) Moeten de artikelen 20 VWEU en 21 VWEU aldus worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat de EU-lidstaat Nederland studiefinanciering voor een opleiding aan een onderwijsinstelling die is gevestigd in de LGO (Curaçao), waarop recht bestond omdat de vader van betrokkene in Nederland als grensarbeider werkzaam was, niet prolongeert op de grond dat betrokkene niet voldoet aan het voor elke Unieburger, daaronder begrepen zijn eigen onderdanen, geldende vereiste dat zij ten minste drie jaren van de zes jaren voorafgaand aan haar inschrijving voor die opleiding in Nederland heeft gewoond?

(¹) Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257, blz. 2).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 1 juli 2013 — Orde van de Architecten/Belgische Staat

(Zaak C-365/13)

(2013/C 274/11)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Orde van de Architecten

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 21 en 49 van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (¹), voor zover zij elke lidstaat verplichten om met betrekking tot de toegang tot beroepswerkzaamheden en hun uitoefening, aan de titels waarop zij betrekking hebben op zijn grondgebied hetzelfde rechtsgevolg toe te kennen als aan de opleidingstitels die hij zelf afgeeft, aldus worden uitgelegd dat zij het een lidstaat verbieden om voor inschrijving op een tabel van de Orde van Architecten te eisen dat de houder van een opleidingstitel van architect die voldoet aan artikel 46 van voormelde richtlijn of een titel in de zin van artikel 49, lid 1, daarnaast nog voldoet aan voorwaarden inzake een beroepsstage of -ervaring die gelijkwaardig is aan die welke wordt vereist van de houders van diploma's van architect die werden afgegeven op hun grondgebied nadat deze werden behaald?

(¹) PB L 255, blz. 22.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Handelsgericht Wien (Oostenrijk) op 3 juli 2013 — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC

(Zaak C-375/13)

(2013/C 274/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Handelsgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Harald Kolassa

Verwerende partij: Barclays Bank PLC

Prejudiciële vragen

A. Artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 (¹) (Brussel I-verordening)

- 1) Moeten de bewoordingen „voor overeenkomsten gesloten door een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd” in artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat

1.1) een verzoeker die als consument op de secundaire markt obligaties aan toonder heeft verworven en thans vorderingen instelt tegen de uitgevende instelling uit hoofde van prospectusaansprakelijkheid, wegens niet-nakoming van informatie- en toezichtverplichtingen en op grond van de voorwaarden van de obligatielening, zich kan beroepen op deze bevoegdheidsgrond wanneer hij, door de effecten van een derde te kopen, indirect is toetreden tot de overeenkomst tussen de uitgevende instelling en de oorspronkelijke inschrijver op de obligatielening?

1.2) (indien vraag 1.1 bevestigend wordt beantwoord) de verzoeker zich ook kan beroepen op de bevoegdheidsgrond van het bovenvermelde artikel 15 wanneer de derde van wie hij de obligaties aan toonder heeft gekocht, deze obligaties tevoren heeft verworven voor een gebruik dat als bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, dit wil

zeggen dat de verzoeker de obligatieovereenkomst overneemt van een persoon die geen consument is?

1.3) (indien de vragen 1.1 en 1.2 bevestigend worden beantwoord) de verzoeker zich ook kan beroepen op de in het bovenvermelde artikel 15 bedoelde bevoegdheidsgrond voor consumentenovereenkomsten wanneer niet hij zelf de obligatiehouder is maar de derde, die door hem is belast met de verwerving van de effecten en zelf geen consument is, die deze effecten zoals overeengekomen in eigen naam als trustee voor de verzoeker in bewaring neemt en jegens wie de verzoeker enkel een verbintenisrechtelijke aanspraak op levering heeft?

2) (indien vraag 1.1 bevestigend wordt beantwoord) Verleent artikel 15, lid 1, van verordening (EG) nr. 44/2001 het gerecht waarbij een op de verwerving van obligaties gegronde contractuele vordering is ingesteld, ook een accessoire bevoegdheid voor vorderingen uit onrechtmatige daad die op diezelfde verwerving van obligaties zijn gebaseerd?

B. Artikel 5, punt 1, sub a, van verordening (EG) nr. 44/2001 (Brussel I-verordening)

1) Moeten de bewoordingen „ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst” in artikel 5, punt 1, sub a, van verordening (EG) nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat

1.1) een verzoeker die op de secundaire markt obligaties aan toonder heeft verworven en thans vorderingen instelt tegen de uitgevende instelling uit hoofde van prospectusaansprakelijkheid, wegens niet-nakoming van informatie- en toezichtverplichtingen en op grond van de voorwaarden van de obligatielening, zich kan beroepen op deze bevoegdheidsgrond wanneer hij, door de effecten van een derde te kopen, indirect is toegetreten tot de overeenkomst tussen de uitgevende instelling en de oorspronkelijke inschrijver op de obligatielening?

1.2) (indien vraag 1.1 bevestigend wordt beantwoord) de verzoeker zich ook kan beroepen op de in het bovenvermelde artikel 5, punt 1, sub a, bedoelde bevoegdheidsgrond wanneer niet hij zelf de obligatiehouder is maar de derde, die door hem is belast met de aankoop van de effecten, die deze effecten zoals overeengekomen in eigen naam als trustee voor de verzoeker in bewaring neemt en jegens wie de verzoeker enkel een verbintenisrechtelijke aanspraak op levering heeft?

2) (indien vraag 1.1 bevestigend wordt beantwoord) Verleent artikel 5, punt 1, sub a, van verordening (EG) nr. 44/2001 het gerecht waarbij een op de verwerving van obligaties gegronde contractuele vordering is ingesteld,

ook een accessoire bevoegdheid voor vorderingen uit onrechtmatige daad die op diezelfde verwerving van obligaties zijn gebaseerd?

C. Artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 (Brussel I-verordening)

1) Zijn kapitaalmarktrechtelijke, op prospectusaansprakelijkheid gegronde vorderingen en vorderingen wegens niet-nakoming van beschermings- en informatieverplichtingen in verband met de uitgifte van obligaties aan toonder vorderingen uit hoofde van verbintenissen uit onrechtmatige daad in de zin van artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001?

1.1) (indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord) Geldt dat ook wanneer deze vorderingen worden ingesteld tegen de uitgevende instelling door een persoon die niet de obligatiehouder is, maar enkel een verbintenisrechtelijke aanspraak tot teruggave heeft jegens de obligatiehouder die de effecten als trustee voor hem in bewaring neemt?

2) Moet de uitdrukking „plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen” in artikel 5, punt 3, van verordening (EG) nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat bij aankoop van effecten op grond van opzettelijk onjuiste informatie

2.1) ervan moet worden uitgegaan dat de plaats waar de schade zich heeft voorgedaan, de woonplaats van de gelaedeerde als het centrum van zijn vermogen is?

2.2) (indien vraag 2.1 bevestigend wordt beantwoord) Geldt dat ook wanneer het kooporder en de overschrijving van het geld kunnen worden herroepen totdat de transactie is afgewikkeld en de afwikkeling enige tijd na de debitering van de bankrekening van de gelaedeerde plaatsvond in een andere lidstaat?

D. Toetsing van de bevoegdheid en feiten die in tweeërlei opzicht relevant zijn

1) Is het gerecht in het kader van de toetsing van de bevoegdheid overeenkomstig de artikelen 25 e.v. van verordening (EG) nr. 44/2001 verplicht om betwiste feiten die zowel voor de bevoegdheidsvraag als voor het bestaan van de ingestelde vordering relevant zijn („in tweeërlei opzicht relevante feiten”), te onderwerpen aan een uitgebreide bewijsprocedure of moet het bij zijn uitspraak over de bevoegdheidsvraag ervan uitgaan dat de feiten zoals die door de verzoekende partij zijn aangevoerd, juist zijn?

(¹) Verordening (EG) van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1).